

s druhé strany pouhou možností administrativně přiznanou, aby za jistých předpokladů diety poskytl.

Jestliže však ustanovení, o které st-l nárok na diety opírá, takového nároku nepřiznává, nebylo tím, že žal. úřad st-li diety nepřiznal, vsaženo do subjektivních práv st-lových a není tedy stížnost již z této příčiny odůvodněna.

Č. 4953.

O b e c n í ú ř e d n í c i: I. * Slovy »provisorní léta služební« v § 21, odst. 4 zák. č. 443/1919 rozumí se pouze léta ztrávená v poměru provisorního úředníka. — II. Okolnost, že ve schváleném rozpočtu obecním je k odůvodnění jednotlivé položky platové uvedeno, že úředník obce slouží určitou dobu, nezakládá pro úředníka toho nárok na skutečný zápočet doby té.

(Nález ze dne 29. září 1925 č. 18.052.)

V ě c: František Z. ve V. (adv. Dr. Viktor Říha z Prahy) proti moravskému zemskému výboru v Brně o úpravu služebního poměru a výslužné.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí, pokud se týká doplatku 10.000 Kč, zrušuje se pro nezákonnost, v ostatním se stížnost zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Usnesením ob. zast. ve V. z 21. listopadu 1923 byly st-li upraveny služ. požitky a byl mu podle zák. č. 443/1919 přiznán základní plat X. hodn. třídy 1. stupně státních úředníků, 8 trienálek v celkové výši 100% zákl. platu, 25% příbytečné ve výši 25% služného. Vzhledem k zák. č. 312/1920 byly st-li pak od 9. května 1920 přiznány služ. požitky VIII. hodn. třídy 2. stupně stát. úředníků skupiny E, od 1. ledna 1922 požitky VIII. hodn. třídy 3. stupně této skupiny. Ježto st-l vstoupil dnem 1. ledna 1923 do pense, byly mu současně vyměřeny pensijní požitky na základě 28leté doby služební (t. j. 25 let skutečně ve službě ztrávených a 3 léta válečná). Zároveň vyslovalo ob. zastupitelstvo, že trvá na slevě částky 10.000 K z doplatku st-li příslušejícího za léta uplynulá, se kterou st-l projevil souhlas. Nař. rozhodnutím bylo odvolání st-lovo z usnesení podané zamítnuto.

O stížnosti uvážil nss takto: — — —

Žal. úřad vyslovil, že st-li byla pense správně vyměřena na základě 28leté služ. doby a že nemůže žádati, aby služ. doba sloužící za základ vyměření pense byla počítána od r. 1883, ježto jeho služ. doba úřednická začíná ve smyslu §§ 7 a 9 zák. č. 443/1919 teprve ode dne, kdy byl jmenován úředníkem, což se stalo v sezení ob. výboru z 18. května 1898 s platností od 1. ledna 1898, kdežto dříve byl st-l u obce zaměstnán co písař. Proti tomu namítá stížnost, že ob. zast. schválením rozpočtu, ve kterém byla při jméně st-lově uvedena poznámka »slouží 40 let« a do kterého byly zařaděny 100% trienálky pro st-le, celou jeho služ. dobu od roku 1883 uznalo.

Že by st-li nárok na započtení služ. doby od 1. června 1883 do 1. listopadu 1898 příslušel na základě výslovného přiznání obcí, st-l v odvolání neuplatňoval. Nehledě ani k této okolnosti, nemohla však námitka stížnosti býti shledána důvodnou, poněvadž rozpočet jest pouhý plán, podle kterého obec v určitém správním roce miní hospodařiti, a nevzniká tím, že určitá položka byla pojata do rozpočtu, pro obec nějaký závazek naproti osobě třetí. Ale ani v tom, že snad v textu rozpočtu byla při jméně st-lově uvedena poznámka »slouží 40 let« a že rozpočet byl schválen, nelze shledati nějaké uznání právního nároku st-lova.

St-l poukazuje dále k obhájení svého nároku na započtení uvedené služ. doby do pense na § 21 cit. zák., podle něhož prý se provisorní léta služ. započítávají do pense. Soud neshledal tuto námitku důvodnou, neboť, mluví-li zákon, který upravuje služ. poměry ú ř e d n í k ů obecních, o provisorních letech služebních, má na mysli jen dobu, kterou dotyčná osoba ztrávila jako provisorní ú ř e d n í k, t. j. ve smyslu odst. 1. Šu 8 zákona. Nebyl-li však st-l, jak žal. úřad vyslovil a co stížnost nebéře v odpor, před 1. lednem 1898 vůbec ob. úředníkem a to ani provisorním, nýbrž písařem ustanoveným na smlouvu, pak nelze u něho mluvit o provisorních letech služebních ve smyslu uvedeného ustanovení Šu 21. — — — —

Č. 4954.

O b e c n í z a m ě s t n a n c i: Výrok o přípustnosti zařazení určité položky do obecního rozpočtu anebo o platových nárocích obecních zaměstnanců?

(Nález ze dne 29. září 1925 č. 18.077.)

V ě c: Rudolf M. a Max S. v Opavě (adv. Dr. Emil Beneš z Prahy) proti zemské správní komisi o strážní přídavek.

V ý r o k: Stížnosti se odmítají jako nepřípustné.

D ů v o d y: Po zřízení stát. policejního ředitelství v Opavě, s platností ode dne 15. prosince 1922, domáhali se st-lé, býv. městští strážníci, kteří do státní služby nebyli převzati, aby jim za dobu od 1. ledna 1923 do 31. května 1923 byl vyplacen strážní přídavek dle zák. ze 13. července 1922 č. 230 Sb., protože teprve od 31. května 1923 byli do jiného služ. oboru městského převzati. O žádosti této, jakož i o žádosti jiných býv. měst. strážníků, kteří vznesli stejnou prosbu resp. pokud obdrželi odbytné, žádali na započtení 90%ního pražského místního přídávku do základny odbytného, bylo ve schůzi měst. zast. z 30. listopadu 1923 usneseno částku připadající na uhradu výplaty strážního přídávku v obnosu 55.768.30 K a částku připadající na započtení 90%ního pražského místního přídávku do základny odbytného v obnosu 14.652 K pojeti do rozpočtu na rok 1924. Finanční komise zamítla však tento návrh a podala odvolání k zsk-i v Opavě.

Naříkaným rozhodnutím zrušil žal. úřad usnesení měst. zastupitelstva z těchto důvodů: — — — — »Vyhláškou min. vnitra z 25. listopadu 1922 č. 341 Sb. bylo zřízeno na základě zák. ze 16. března 1920 č. 165 Sb. policejní ředitelství v Opavě, do jehož oboru působnosti při-